

Otevřený dopis ministru školství, mládeže a tělovýchovy Ing. Robertu Plagovi, Ph.D.

Vážený pane ministře,

dovolte mi Vás oslovit jako zástupce zřizovatele 22 základních a 31 mateřských škol, ale také třísouborového Divadla F. X. Šaldy mj. s mimořádně úspěšným operním ansámblem a loutkového Naivního divadla Liberec, které je ve svém oboru evropskou špičkou a patří k nejlépe hodnoceným českým divadlům vůbec.

S velkou pozorností jsem přečetl Manuál MŠMT ke covid-19 pro nastávající školní rok (dále jen Manuál) a musím říci, že pasáž, která je doporučením ministerstva nekonat aktivity sportovního a kulturního zaměření, k nimž nepochybně patří i návštěva divadelních představení, mě velmi nepříjemně překvapila. Patřím mezi ty politiky, občany a rodiče školou povinných dětí, kteří považují umělecké vzdělávání (ať již prostřednictvím uměleckých škol, specializací ŠVP nebo právě v zařízeních tzv. širší vzdělávací soustavy) za zcela zásadní a nezastupitelný faktor, jenž formuje veškeré lepší stránky člověka a jeho prostřednictvím kulturnost celé společnosti. A rovněž jsem pevně přesvědčen i o tom, že právě v míře kulturnosti národa je ukryta síla jeho oddanosti demokracii, škále občanských, politických a sociálních práv, víra v jejich správnost a odhodlání je kdykoli v budoucnu bránit. Vyšší duchovní rozměr takového vzdělávání nevyjímá. Abych tedy lehce parafrázoval větu z Vašeho Manuálu, ***považuji tyto (kulturní) aktivity naopak za naprosto nezbytné k naplnění ŠVP.***

Vážený pane ministře,

nerozpakují se říci, že Vás považuji za kompetentního představitele rezortu, Vaše kroky sleduji a nacházím v nich nezřídka průsečíky se svými vlastními postoji. Bohužel od března letošního roku, kdy se koronavirus a jeho projev nemocí covid-19 stal prakticky ústředním tématem našeho politického a mediálního dění, vnímám, jak moc jsou mnohé kroky MŠMT ovlivňovány zástupci jiných ministerstev, jejichž cit pro řadu důležitých aspektů výchovy a vzdělávání v celé školské soustavě je - mírně řečeno - velmi oslabený a ze vzdělávacího pohledu nezpůsobilý. Dovolte mi rovněž otevřeně uvést, že formulaci Manuálu, která v této věci přenáší rozhodnutí na ředitelky a ředitele škol, považuji za nedůvodnou a s prominutím i vágní a alibistickou. Čeho se však obávám ještě více, že většina

ředitele a ředitelů si znění Manuálu může vyložit jako faktický závazný pokyn MŠMT a na návštěvy divadel zcela rezignuje. Osobně si však nedokáže zodpovědět, proč zrovna školám omezovat přístup, když divadla budou přece běžně hrát, plnit předepsané hygienické podmínky a svou činnost koordinovat s orgány ochrany veřejného zdraví? Když děti vůbec nepatří do rizikové cílové skupiny a budou se bez ochranných prostředků i tak potkávat v mnoha uzavřených prostorech? Když řada žáků, a to možná i nadpoloviční většina z nich, se do divadla dostane jen díky škole, protože jejich rodiče je ke kultuře vědomě buď vůbec nevedou, nebo tuto roli právě od vzdělávacího systému očekávají? To, že se momentálně nákaza koronavirem bohudík u většiny lidí projevuje jako bezpříznaková, a tedy její označení nemocí je značně diskutabilní, vnímejte prosím už jen jako větu pod čarou. Jsem si jist, že dobře víte, že tak cenné umělecké, literární a společenské hodnoty, které divadla žákům a studentům předávají, se dají jen těžko nahradit čímkoli jiným. České školství a kultura si zkrátka nezaslouží být rukojmím nás, politiků.

Vážený pane ministře,
věřte, že pokud by se MŠMT rozhodlo svá doporučení v Manuálu přehodnotit, budu prvním, kdo takový krok veřejně ocením. Děkuji. Přeji Vám vše dobré.
S úctou

27. srpna 2020